

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab Anno 361. Usque Ad Annum 395

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1758

VD18 90117786

§. 4. Exules revocatur.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66032](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-66032)

Sæculum IV. & alterius manu ducebatur) & adjecit:
A. C. 362. *Deus tuus Galilæus non sanabit te!* re-
 spondit Maris: *Gratias Deo meo ago,*
quod cæcus sim, & te, apostata impie!
oculis meis usurpare non cogar! Præter-
 ibat Julianus, nihil reponens, & mode-
 rationis laudem ambiens. Illud cubitum,
 quo Nili exundantis, & Ægyptum fœ-
 cundantis altitudo mensurabatur, in tem-
 plum Serapis reportari iussit, unde abla-
 tum Constantinus in Ecclesiam reponi
 mandaverat. Julianus Serapim, Isidem,
 & Anubim singulari honore, & affectu
 prosequabatur, id enim ex nummis ejus
 noscitur, quibus sæpe sub Serapis specie,
 calathum capite gestantis, & ad latus ejus
 uxor Helena conspicitur, Isis habitu.
 Sæpius ad civitates scribens, ad cultum
 Deorum excitabat, illisque, quæ ad Ido-
 la redibant, suam tutelam, &, quidquid
 peterent, concessurum se promittebat. E-
 contra urbium Christianarum cives aver-
 sabatur, iter faciens, ad eos non intra-
 bat, nec legatos, nec querelas eorum au-
 diebat.

§. IV.

Exules revocantur.

Greg. Naz. Julianus duas maximæ molis res perfi-
or. 3. p. 79. cere cogitabat, invisos sibi intra Im-
Id. p. 80. & 4. perium Christianos opprimere, & Persas,
p. 133. externos hostes, debellare. Majori odio
 in

in Christianos flagrabat, sed cum sciret
 immensam eorum multitudinem, aperte
 aggredi non audebat. Eo Christianorum
 numerus excreverat, ut eos nec occulte,
 & per insidias infestare tuto, aut sine to-
 tius Reipublicæ evertendæ periculo li-
 cuisset. Ita hac de re loquitur S. Gre-
 gorius Nazianzenus. Cœterum Julia-
 nus populi invidiam, & Tyranni notam
 a se amoliri satagebat, sed mansuetus, &
 humanus videri cupiebat, qualem oportet
 esse Philosophum, qui solam ratio-
 nem sequeretur. Ergo amorem popu-
 lorum sibi conciliare studebat, ea emen-
 dando, quæ Constantius injuste, & dure
 fecerat, revocando exules, bona, fisco
 adscripta, reddendo, omnibus, quam vel-
 lent, Religionem profitendi libertatem
 relinquendo. Tandem optime noverat,
 Christianos nec morte, nec tormentis
 terreri posse, atque Martyrii honorem eis
 invidebat; experientia doctus sciebat,
 persecutiones priorum temporum, quo
 fuissent atrociores, eo magis Rem Chri-
 stianam promovisse. Non solum Scri-
 ptores Christiani, sed Libanius, Ethnicus,
 & Juliani laudator immodicus, hoc modo
 ejus consilia explicat.

Sæculum IV.
 A. C. 362.

Socr. III. c. 1

Greg. Naz.
 p. 72.

Liban. or. 10
 p. 290.

Igitur callidius Christianos persequi
 statuit. Omnes Episcopos, & alios
 quoscunque, sub Constantio Religionis
 causa relegatos, nullo hæreticorum, &
 Catho-

Sæculum IV. Catholicorum discriminere vocat. Quosdam etiam, ad Regiam invitatos, ut

A. C. 362.

Juliani
Astutia.

1311. 302.

quisque suam Religionem plena libertate sequeretur, hortatus est. Optima erat externa hæc species, & clementissimum Principis animum indicare videbatur; at, si Ammiano Marcellino credimus, ea mente id faciebat Julianus, ut plena diversa sentiendi licentia eo magis Christianorum animos divideret, & ipse timore liberaretur, ne innumerablem populum vi unita in se insurgeret.

Facta Episcopis redeundi libertate, S. Meletius Antiochiam rediit. Lucifer, & Eusebius Vercellensis ex Thebaide itinere se dedere, ut ad suas Ecclesias re-

Chr. Pas.

Theod. III.
c. 4.

verterentur; at S. Athanasius e suis latebris egredi non est ausus, eo quod hucusque Georgius Alexandriae dominare-

Soz. III. c. 3. tur. Eadem redeundi Arianis licentia

Sup. l. XIII. fuit. Aetius, majori quam ceteri honore, revocatus, nam propter amicitiam, quæ ei cum Gallo Cæsare, Juliani fratre, intercesserat, Constantii odium incurerat; ad hunc Julianus Epistolam dedit humanissimam, rogans, ut ad se veniret, eique prædium prope Mitylenem in Lesbos Insula donavit. Ad Hæresiarcham quoque Photinum litteras dedit, quibus eum laudabat, quod Jesu Christi Divinitatem negaret, & in Diodorum Presbyterum

IX. c. 4. Jul.
ep. 31. Facun.
l. 4. p. 163.
164.

Soz. III. c. 6.

terum

terum Antiochenum, & deinde Episcopum Tarsensem, furiose invehebatur. Sæculum IV.
A. C. 362.
 Eleusio Cyziceno gravissimæ pœnæ comminatione imperavit, ut intra duos menses Ecclesiam Novatianorum, sub Constantii Regno dirutam, excitaret. Donatistis in Africa favebat, omniumque hæreticorum non solum contra Catholicos, sed etiam contra alios hæreticos Inf. §. 31. causam suscepit.

§. V.

Persecutio occulta.

Nihilominus nulli alii majorem, quam Catholici ex hac Imperatoris conniventia utilitatem traxere, atque Arianorum res, prius dominantium, deprimi cœperunt. Julianus, comperto, Valentinianos Edessæ ab Arianis injuriam passos, rescripsit in hunc modum: *Apud me Epist. 43.*
constitui, talem humanitatem omnibus Ecebol.
Galileis exhibere, ut nullatenus paterer, cuiquam eorum, aut in quocunque loco vim inferri, ad templa ad sacrificandum trahi, vel aliquo modo ob suam Religionem premi; attamen Valentiniani Edessæ, opibus suis confisi, Arianos invaserunt, quod in civitate legibus Romanis vivente tolerari non potest. Itaque ut imposterum præclaram suæ Religionis Disciplinam facilius observare queant,